

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد و تسلیت ایام شهادت سالار شهیدان اباعبداله الحسین علیه الاف تحیه والثناء و اصحاب با وفای حضرتش. (۱) مراد مولانا این اعجوبه عرفان و معرفت از بیت «آب کم جوتشنگی آور بدست تا بجوشد آبت از بالا و پست چیست؟» اگر آب را علم معنی کنیم منظور وی این است که دنبال آموختن علم نرویم و ابتدا تشنه علم شویم بعد علم بیاموزیم. اگر این باشد تشنگی چطور حاصل می شود؟ توضیح بفرمایید (۲) چرا خواندن مثنی معنوی شور و احساس غریبی به آدم می دهد و دل را به ناکجا آباد می برد؟ علتش چیست؟ (۳) خداوند قسمت تمام آرزومندان کربلای معلا کند در آنجا بعد از قرائت آیه ان الله و ملائکه یصلون ... یک بار صلوات می فرستادند درحالیکه ما سه بار می فرستیم علت چیست؟ با تشکر فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مولوی در این بیت می‌خواهد ما را متذکر طلب بکند، اگر طلب رسیدن به حقیقت در ما شعله‌ور شد مطلوب خود را به‌خوبی در نزد خود می‌یابیم حتی اگر مطلوب ما علم به حقیقت باشد. مشکل بشر آن است که شعله‌ی طلب حقیقت در او شعله‌ور نشده و خود را گرفتار سیری‌های کاذب کرده. ۲- مولوی در مثنوی به ما تعلیم نمی‌دهد، به ما قدرت نظرکردن می‌دهد تا حقیقت را که از همه‌ی ما نزدیک‌تر است احساس کنیم. گفت: «خویش را تعلیم کن علم و نظر/ کان بود کالنقش فی جرم الحجر» ۳- فرق نمی‌کند شاید سه بار فرستادن صلوات تأکید بیشتر پذیرش آیه باشد. در ایران هم بعضی مساجد یک‌بار صلوات می‌فرستند. موفق باشید